

Tilkendegivelse i faglig voldgiftssag FV2010.0239

Fagligt Fælles Forbund

(advokat Pernille Leidersdorff-Ernst)

mod

Gartneri-, Land- og Skovbrugets Arbejdsgivere

for Gartneriet Rosa ApS

(afdelingschef Anne Marie Hagelskjær)

Uoverensstemmelsen angår, om vikarer skal aflønnes efter den i brugervirksomheden gældende overenskomst, Gartneri og planteskole 2008-2011.

Klager nedlagde påstand om, at Gartneriet Rosa ApS til Fagligt Fælles Forbund skal betale 163.678,41 kr. med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid.

For det tilfælde, at betalingspåstanden henskydes til yderligere fagretlig forhandling, nedlagde klager en subsidiær påstand om, at indklagede skal anerkende, at de to litauiske vikarer, som sagen angår, skulle have været aflønnet efter den for Gartneriet Rosa ApS gældende overenskomst, Overenskomsten for gartneri og planteskole.

Indklagede påstod frifindelse.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 21. juni 2011 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand.

Der blev afgivet forklaring af Jurgita Kucarovaite, Julius Batulevicius, gruppeformand Arne Grevsen, gartneriejer Harley Eskelund og direktør Johnny Ulff Larsen, GLS-A.

Baggrunden for sagen

Gartneriet Rosa ApS beskæftiger 20-35 ansatte medarbejdere. I spidsbelastningsperioder bruges vikarer, og det er under sagen oplyst, at 5-8 % årligt udføres af vikarer.

I januar 2010 entered virksomheden med vikarbureauet Baltic Workforce SMBA – der er et vikarbureau med adresse i Danmark og Litauen, og som ikke har indgået overenskomst med klager – om indleje af to vikarer fra Litauen. De to vikarer var derefter beskæftiget i virksomheden indtil medio maj 2010. Det er under sagen oplyst, at Gartneriet Rosa ApS betalte Baltic Workforce SMBA 90 kr. i timen for dette vikararbejde, og af medarbejdernes ansættelsesbevis fremgår, at deres bruttoløn hos Baltic Workforce udgjorde 60 kr. i timen.

Der er mellem parterne enighed om, at Overenskomsten for gartneri og planteskole er en områdeoverenskomst, og at vikarernes arbejde i virksomheden efter sin beskaffenhed var arbejde, der fraset vikarproblematikken er omfattet af overenskomstens gyldighedsområde.

Klager har på denne baggrund gjort gældende, at vikarerne skulle have været aflønnet efter den for virksomheden gældende overenskomst.

Klagers betalingskrav er opgjort på grundlag af vikarernes løn- og timesedler.

Indklagede har til støtte for frifindelsespåstanden navnlig gjort gældende, at det kræver særskilt aftale mellem klager og GLS-A, hvis overenskomsten skal gælde for vikarer, når klager ikke har indgået overenskomst med vikarbureauet, og en sådan aftale ikke er indgået.

Indklagede har endvidere anført, at klager ikke har dokumenteret kravets størrelse i forhold til løn, pension og overtid mv.

Der kunne ikke opnås enighed eller flertal for en afgørelse blandt de af hver af parterne valgte medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen træffes derfor af opmanden.

Parterne var enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse, hvor efter klagers subsidiære påstand med nedennævnte begrundelse ville blive taget til følge.

Klager erklærede ikke at ville gøre krav på bod for overtrædelse af overenskomsten.

Opmandens begrundelse og resultat

Det er ubestridt, at Overenskomsten for gartneri og planteskole er en områdeoverenskomst, og at de to vikarer har arbejdet inden for overenskomstens gyldighedsområde. Efter bevisførelsen må det endvidere lægges til grund, at de to vikarer arbejdede i team sammen med Gartneriet Rosa ApS' egne medarbejdere, og at de i deres daglige arbejde i det hele var undergivet virksomhedens instruktionsbeføjelse. Som anført i opmandstilkendegivelsen af 27. august 2003 (Bravida-sagen) og opmandskendelsen af 9. juli 2007 (Promecon-sagen) – begge sagen inden for TEKNIQ's område – taler dette med betydelig vægt for, at vikarerne, mens de udfører arbejde hos den overenskomstdækkede virksomhed, bør være omfattet af de samme overenskomstmæssige løn- og arbejdsvilkår som virksomhedens egne ansatte.

Under de foreliggende omstændigheder er det ubetænkeligt at lægge til grund, at de to vikarer uden saglig grund er blevet væsentligt dårligere stillet ved deres aflønning hos vikarbureauet end efter Overenskomsten for gartneri og planteskole. Ved anvendelsen af vikarer inden for dette faglige område er der således dokumenteret en betydelig omgåelses- og misbrugsmulighed – jf. herved opmandens bemærkninger i opmandskendelsen af 12. juli 2010 (FV2009.0213) om indlejede vikarer inden for Kantineoverenskomstens faglige gyldighedsområde. De hensyn, der taler for, at indlejede vikarer bør være omfattet af de samme overenskomstmæssige løn- og arbejdsforhold som bruger- virksomhedens egne ansatte, findes dermed at være mere tungtvejende end hensynet til vikarernes ansættelsesmæssige relation til vikarbureauvirksomheden.

På denne baggrund – og idet det af indklagede i øvrigt anførte ikke giver grundlag for et andet resultat – findes de indlejede to vikarer at have krav på at blive aflønnet efter den for Gartneriet Rosa ApS gældende overenskomst, Overenskomsten for gartneri og planteskole.

Der er ikke under sagen tilvejebragt oplysninger, der muliggør en stillingtagen til størrelsen af klagers efterbetalingskrav, der derfor må henskydes til yderligere fagretlig forhandling.

Klagers subsidiære påstand vil herefter skulle tages til følge.

Hver part bærer egne omkostninger og skal betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 26. juli 2011

Poul Sørensen